

Đòn Xâm Lược Bản của Trung Cộng.

Vũ Cao Đàm

Giới thiệu vài dòng tiểu sử của GS. Vũ Cao Đàm:

"... Gần hết cuộc đời, tôi đã nuôi trong lòng tình hữu nghị cao cả với đất nước quê hương của Đức Tổ họ Vũ của tôi. Tôi có lai lịch là người gốc Trung Hoa. Đức Tổ khai sinh ra dòng họ Vũ của tôi là một người thuộc dòng họ Vũ xã Long Khê, huyện Phúc Điền, tỉnh Phúc Kiến, bên Trung Hoa.

Đức Tổ của tôi là Vũ Hồn, được Vua Đường Vũ Tông cử làm An Nam Đô hộ sứ cai trị xứ An Nam trong khoảng thời gian 841-843 theo Tây lịch.

Nhưng rồi vì thất sủng với Nhà Đường, Vũ Hồn đã về sống ẩn dật với người vợ An Nam ở làng Mộ Trạch, huyện Đường An, nay thuộc tỉnh Hải Dương sinh cơ lập nghiệp, dựng nên dòng họ Vũ ở Việt Nam ngày nay.

Tôi nuôi những tình cảm ấm áp với người Trung Hoa từ cuối những năm 1930, khi tôi mới 3-4 tuổi, ở một vùng quê rất xa thành phố. Đó là châu Dục Yên thuộc tỉnh Hải Ninh ngày xưa, mà hôm nay vẫn còn giữ nếp sống bằng lạng, yên bình, ngay sát thành phố Móng Cái, ở đó, vẫn còn dấu ấn của hàng xóm là những người Hoa chất phác, đôn hậu, tắt lửa tối đèn cùng gia đình chúng tôi chia sẻ từng bát cháo hoa ăn với chao và trứng muối..."

Lướt nhanh trên mạng những ngày này, chúng ta luôn tìm được nhiều thông tin đắt giá:

Thương lái Trung Quốc (dân thường nói ngắn gọn, là bọn Tàu) về các chợ nông thôn Việt Nam thu mua móng trâu với giá rất cao, thậm chí những cái móng từ 4 chân của một con trâu được bọn Tàu mua với giá hơn hẳn một con trâu. Thế là nông dân Việt Nam và bọn "trâu tặc" ra sức chặt móng trâu đem bán... vẫn còn lẫn một con trâu thịt mang bán ở chợ. Chỉ một thời gian rất ngắn, bọn chúng đã triệt phá tan hoang sức kéo của nông dân nghèo Việt Nam. Tiếp đó, dân loan tin cho nhau, hàng lũ lái trâu từ bên Tàu tràn qua biên giới để "tiếp thị" bán trâu. Trong cái lũ thương lái mới này còn có cả kẻ tiếp thị bán trâu sắt (máy kéo). Dân tình vỡ lẽ: Thì ra chúng thu mua móng trâu là vì như thế!

Ở một nơi khác, thương lái Tàu đi các chợ thu mua rể hồi, thế là những bọn "hồi tặc" mở chiến dịch triệt phá rừng hồi, một được

liệu quý hiếm của Việt Nam; chúng mua râu ngô non, xúi giục nông dân triệt phá nương ngô mang bán, đánh vào trứng cái da dày của những người mà bọn Tàu gọi là "đồng chí tốt" Việt Nam; chúng thu mua mè nhằm triệt phá một nguồn trừ chuột cắn lúa; rồi chúng mua ốc bươu vàng, xúi giục nông dân nuôi ốc bươu vàng tràn ngập đồng ruộng phá hoại mùa màng, tấn công vào chiến lược an ninh lương thực của quốc gia "láng giềng tốt" Việt Nam.

Hàng tốp thương lái Tàu xuất hiện từ Hà Giang cho đến Lâm Đồng để thu mua chè vàng, là thứ chè chắt thô phơi tái, không cần chế biến. Thương lái Tàu mua chè vàng với giá rất cao, kích thích nông dân chặt trụ đồi chè mang bán. Thế là thương lái Tàu đã triệt hạ vùng nguyên liệu cho các nhà máy chè Việt Nam. Không còn con đường nào khác, các doanh nghiệp chè Việt Nam phải sang mua chè nguyên liệu từ Trung Quốc. Đến khi nông dân Việt Nam cần trồng lại đồi chè, thì các "đồng chí tốt" từ bên kia biên giới, vì tình quốc tế vô sản lại lộ mọ xuất hiện, "giúp" mua giống chè từ Trung Quốc chở qua cho nông dân Việt Nam.

Thâm độc hơn, chúng mở chiến dịch thu mua dây đồng vụn với giá cao "trên trời", đẩy từng đoàn "đồng tặc" lưng sục chặt trộm dây đồng từ các đường điện cao thế, bằm nát mạng lưới điện quốc gia của nước "láng giềng tốt" để nước này đốt đèn dầu đi theo họ "hướng tới tương lai". Có nơi, bọn "đồng tặc" lén vào kho ăn cắp từng cuộn dây đồng mới "coong" mang bán, thì "các đồng chí tốt" lên mặt đạo đức: "Ấy chết, cái ngô không mua cái cuộn dây đồng ăn cắp tài sản xã hội chủ nghĩa của các đồng chí râu lỗ!" (Chúng tôi không mua cái cuộn dây đồng ăn cắp tài sản xã hội chủ nghĩa của các đồng chí râu nhè).

Cho đến khi bọn thương lái Tàu đi thu mua cáp quang phế liệu, thì các nhà đương cục của chúng ta mới được phen ngớ ra, không hiểu bọn chúng mua cái "của nợ" này để làm gì. Vì mua dây đồng thì còn có thể hiểu là chúng lấy nguyên liệu, nhưng cáp quang thì thật không thể hiểu được chúng mua để làm gì? Đến khi dân nghèo lặn xuống biển chặt phá mạng cáp quang viễn thông, thì mới "ngã ngựa" ra, là chúng đang phá hoại con đường huyết mạch thông tin của Việt Nam... Chắc là các "đồng chí Việt Nam" nghĩ mãi không biết xử thế nào với những người "đồng chí tốt" bên nước vô sản Trung Hoa, đành phải đưa ra tòa vài thằng dân nghèo "trót đại" lặn xuống biển chặt trộm cáp quang. "Láng giềng tốt" giúp... xây dựng các công trình thủy lợi

Sau 1954, Việt Nam được Trung Quốc giúp xây dựng nhiều công trình thủy lợi. Tôi đã tiến hành một cuộc phỏng vấn với Giáo sư TTA, Viện trưởng một viện nghiên cứu thủy lợi ở Hà Nội về sự giúp đỡ thủy lợi của người "đồng chí tốt", vị Giáo sư kéo tôi vào phòng làm việc và cho xem một video clip quay suốt dọc dòng sông biên giới Việt - Trung.

Trời ơi, chúng ta không thể tưởng tượng được, người "đồng chí tốt" đã làm những trò gì đâu! Các "đồng chí" xây 120 cái kè chắn chéo dòng nước trên các dòng sông biên giới, tạo những luồng nước xoáy để làm sạt lở bờ phía Việt Nam, ăn cắp đất mang về phía đất nước "láng giềng tốt" (Trung cộng) bên kia biên giới. Đất bồi sang phía bắc đến đâu, các đồng chí xây nhà cao tầng và kéo giai cấp vô sản quốc tế Trung Hoa đến đó.

Xem xong clip của Giáo sư TTA, tôi bàng hoàng... Tất cả các triều đại Đường, Nguyên, Tống, Minh, Thanh, chưa có bất kỳ một triều đại nào trước Triều đại cộng sản Trung Hoa sử dụng những biện pháp tồi tệ như vậy với Việt Nam.

Việt Nam đã đối đầu với những đế quốc lớn, đã đối mặt với đủ loại thủ đoạn tàn bạo của nhiều loại đế quốc, nhưng có lẽ đây là ngón đòn xâm lược thâm hiểm và bẩn thỉu nhất của một loại đế quốc mới nổi: Đế quốc Trung Cộng.

Tôi hỏi Giáo sư TTA: "Ông có thể cho biết, có công trình thủy lợi nào mà Cộng sản Trung Hoa giúp Việt Nam không chứa đựng những "yếu tố xấu" tương tự như vậy không?". Ông chau mày trầm ngâm suy nghĩ hồi lâu...

"Tôi khó trả lời anh quá", Giáo sư nói với tôi như vậy.

Đến hành vi gây ô nhiễm môi trường "gien" Việt Nam

Trên đường phố và sân bay Việt Nam hôm nay tràn ngập người Trung Quốc. Tôi vừa ngồi ở sân bay Đà Nẵng. Tôi đến hơi trễ, hỏi anh bạn ngồi bên phải tôi: "Máy bay Hà Nội gọi vào chưa?", thì nghe câu hỏi lại bằng tiếng Tàu "Shen ma?" (Cái gì?). Tôi quay bên trái hỏi, thì lại nghe "Shen ma?". Tôi quay phía sau hỏi, lại thấy "Ni shuo shen ma?" (Ông nói cái gì?)... Tôi ngỡ ngàng, tưởng mình lạc vào sân bay Bắc Kinh.

Làng sinh viên HACINKO (Phố Ngụ Như Kontum) không còn chỗ cho thuê vì hơn 500 người Trung Quốc đã "trấn" ở đó. Họ chen lấn trong thang máy và trong nhà ăn, thậm chí chiếm đứt thang máy để chơi đùa leo lên leo xuống, không cho bất kỳ ai sử dụng thang máy. Người Tàu đến đó mở hàng ăn, hàng bán quần áo, mua bán tạp nập như một chợ Tàu. Tối tối sinh viên Tàu trượt patin và la ó huyên náo một góc phố... Họ làm cho tôi liên tưởng

tới hai mươi vạn quân Tàu Tưởng tràn vào Việt Nam năm 1945,...
ghẻ lở, bần thiêu, nông nghênh và láo xược.
Sao mà người Trung Quốc thắng thầu làm thế? Chuyện bauxite
Tây Nguyên đã có quá nhiều người nói rồi. Tôi đơn cử vài chuyện
vật vãnh khác: Chỉ ở một tỉnh ở rất gần Hà Nội thôi, Trung Quốc
chưa làm xong Nhà máy điện HB, hàng ngàn công nhân Tàu chưa
kịp rút, thì Tàu đã thắng thầu làm Nhà máy điện MK, và hàng
ngàn công nhân Tàu lại xuất hiện. Những người Tàu từ các cơ sở
sản xuất này lan tỏa khắp nơi để gieo rắc "hạt giống đỏ" cho cách
mạng vô sản Trung Hoa, đỡ cho các công ty xuất khẩu lao động
Việt Nam và các công ty môi giới hôn nhân phải xuất con gái
qua Tàu... Tôi có dịp trao đổi với các chị phụ trách hội phụ nữ ở
mấy tỉnh Tây Nguyên, thì được biết, các chị đang rất lo ngại, chưa
biết xử lý thế nào với nạn con gái Tây Nguyên có bầu với công
nhân Tàu (!).

Chúng ta nhìn thấy một cảnh tượng đang đến gần: Đội quân thứ
5 của Trung Cộng đang ngày càng được mở rộng. Cần cảnh báo:
Khi Trung Cộng mới sáp nhập Tân Cương vào Trung Quốc, dân
Hán ở đây chỉ chiếm chừng 4-5%. Sau nửa thế kỷ, dân Hán đã
lên tới 45%. Tôi nhớ đã đọc ở đâu đó, chúng ta có thể rất cần đặt
câu hỏi: "Bao giờ dân tộc Việt Nam trở thành dân tộc thiểu số
trên chính đất nước mình?".

Và rồi xoa dịu bằng mấy công trình văn hóa?

Gần đây chắc là Trung Nam Hải đã nhận ra sự phẫn nộ của dân
chúng Việt Nam trước những hành vi xâm lược của họ, họ đã "kỷ
niệm" cho dân Việt Nam mấy pha ngoạn mục: Trước hết là 30
triệu USD xây dựng ký túc xá cho Học viện Chính trị Quốc gia Hồ
Chí Minh để đào tạo cán bộ cho Đảng. Tiếp đó là Cung Văn hóa
hữu nghị Việt - Trung, chắc rồi đến Viện Khổng Tử... và rồi không
biết còn những thứ gì nữa.

Viết đến đây, tôi chợt nhớ cái thời lớp thanh niên chúng tôi say
mê theo các nghệ sỹ ca ngợi... những cánh hoa mộc miên bay tới
đâu, tình hữu nghị của dân tộc Trung Hoa lan tỏa đến đó... Sao
mà lãng mạn.

Ngẫu nhiên, tôi ngồi để hồi tưởng tâm tình lãng mạn theo những
"Cánh hoa mộc miên" với Giáo sư Phạm Huy Tiến, một nhà địa
chất, cũng có thời đi tu nghiệp "tiến tu Giáo sư" ở Học viện Địa
chất Bắc Kinh (đối diện Học viện Khoáng nghiệp của tôi). Giáo sư
Tiến cười rũ ngắt lời tôi: "Các bố nhầm hết rồi. Các nghệ sỹ cũng
nhầm rồi. Cánh rừng mộc miên khi xưa nằm trên đất Việt Nam .
Bọn địa chất chúng tôi lẫn lộn ở đó quá nhiều. Cả đỉnh thác Bản

Giống nữa, cánh địa chắt chúng tôi từng lên đó nấu cơm ăn... Nhưng rồi Trung Quốc lấn chiếm, nuốt toàn bộ cánh rừng mộc miên vào lòng Tổ quốc Trung Hoa"... Và thế là những cánh hoa mộc miên lại hồn nhiên bay "từ đất Trung Hoa", lan tỏa tình hữu nghị "vạn cổ trường sinh" giữa hai dân tộc.

Ấy thế mà, trong khi tôi được nghe các bạn nghệ sỹ của chúng ta ca ngợi "Hoa mộc miên mọc đến đâu, lan tỏa tình hữu nghị của dân tộc Trung Hoa đến đó", thì, trong một trang mạng nào đó, tôi lại nghe những người cộng sản Bắc Kinh lập luận: "Hoa mộc miên bay đến đâu gieo hạt đến đó; Cây mộc miên mọc ở đâu, đất Trung Hoa ở đó. Việt Nam chỉ có cây tre, làm gì có cây hoa mộc miên!".

Trung Hoa là một đất nước có một đảng lãnh đạo toàn diện, tuyệt đối. Như vậy có thể suy luận, mà không sợ sai lầm: Tất cả những sự kiện nêu trong bài viết này đều do các nhà lãnh đạo cộng sản Trung Quốc đưa đường chỉ lối.

Chính những người cộng sản Trung Hoa đã làm tan vỡ hoàn toàn tình cảm nồng ấm của những người thuộc thế hệ chúng tôi với một đất nước đã sinh ra Đức Tố Vũ Hồn của dòng tộc của tôi, một đất nước, mà có thời tôi đã coi là Tổ quốc thứ hai của mình.

Vũ Cao Đàm

Bấm vô Nguồn: [CHỨNG-NHÂN](#)

<http://chungnhan.org/giaoxu/event/Quoc-Te/Don-Xam-Luoc-Ban-cua-Trung-Cong-2776/>

Chuyển Đến: Stephen Lê
Ngày 25/11/2017

www.vietnamvanhien.net